

Den Europæiske Unions Tidende

C 156

47. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

12. juni 2004

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2004/C 156/01	Edsaflæggelse – nye medlemmer af Domstolen	1
2004/C 156/02	Valg af afdelingsformænd	1
2004/C 156/03	Dommernes tilknytning til afdelinger	1
2004/C 156/04	Lister til fastlæggelsen af sammensætningen af dommerkollegierne	2
2004/C 156/05	Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved foreløbig voldgiftskendelse afsagt den 4. december 2003 af Commission litiges voyages i sagen Guy Denuit og Betty Cordenier mod Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA.(Sag C-125/04):	3
2004/C 156/06	Sag C-166/04: Sag anlagt den 2. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	3
2004/C 156/07	Sag C-167/04 P: Appel iværksat den 5. april 2004 af JCB Service til prøvelse af dom afsagt den 13. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	3
2004/C 156/08	Sag C-170/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. marts 2004 af Högsta domstolen i sagen Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre og Tony Staf mod Riksåklagaren	4
2004/C 156/09	Sag C-173/04 P: Appel iværksat den 8. april 2004 (fax: 6.4.2004) af Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG til prøvelse af dom afsagt den 28. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-146/02 – T-153/02, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	5
2004/C 156/10	Sag C-174/04: Sag anlagt den 13. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	5

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 156/11	Sag C-178/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Prof. Dr. Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg	6
2004/C 156/12	Sag C-180/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. marts 2004 af Tribunale di Genova i sagen Andrea Vassallo mod Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Conventuate («Azienda»)	6
2004/C 156/13	Sag C-184/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. april 2004 af Korkein hallinto-oikeus i sagen Uusikaupunki mod Lounais-Suomen verovirasto	6
2004/C 156/14	Sag C-186/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 1. april 2004 af Conseil d'Etat (Belgien), Forvaltningsafdelingen, i sagen P. Housieaux mod Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, støttet af Société de développement régional de Bruxelles (S.D.R.B.), S.A. Batipont Immobilier (B.P.I.) og SA Immomills L. de Waele Development (I.L.D.W.D.)	7
2004/C 156/15	Sag C-190/04 P: Appel iværksat den 23. april 2004 af Graham French, John Neiger og Michael Leighton til prøvelse af kendelse afsagt den 20. februar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-319/03, Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait og Ruth Margaret Micklethwait mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	7
2004/C 156/16	Sag C-191/04: Sag anlagt den 26. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	8
2004/C 156/17	Sag C-192/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. februar 2004 af Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civile Sager, i sagen Société Lagardère Active Broadcast, der er indtrådt i selskabet Europe 1 communication SA's rettigheder, mod Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) og Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, procesdeltager: Compagnie Européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europa 1 SA	8
2004/C 156/18	Sag C-193/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. marts 2004 af Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling for Skatteretlige Tvister, i sagen Fazenda Publica mod Organon Portuguesa – Produtos quimicos e farmaceuticos Lda	9

II Forberedende retsakter

.....

III Oplysninger

2004/C 156/19	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 106 af 30.4.2004	10
---------------	---	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Edsaflæggelse – nye medlemmer af Domstolen

(2004/C 156/01)

Efter at

— P. Kūris, G. Arestis, A. Borg Barthet, J. Malenovský og E. Levits,

for perioden fra den 1. maj 2004 til den 6. oktober 2006, og

— J. Makarczyk, E. Juhász, M. Ilešič, J. Klučka og U. Lohmus,

for perioden fra den 1. maj 2004 til den 6. oktober 2009,

ved afgørelse truffet af regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater den 1. maj 2004 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, har de den 11. maj 2004 aflagt ed for Domstolen.

(¹) EFT L 169 af 1.5.2004, s. 22.

Valg af afdelingsformænd

(2004/C 156/02)

Dommerne ved De Europæiske Fællesskabers Domstol har den 13. maj 2004 i henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, første afsnit, valgt A. Rosas til formand for Tredje Afdeling, der sættes af fem dommere, for en periode, der udløber den 6. oktober 2006, og i henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, andet afsnit, valgt J.-P. Puissechet til formand for den nye Sjette Afdeling for en periode, der udløber den 6. oktober 2004.

Dommernes tilknytning til afdelinger

(2004/C 156/03)

På mødet den 13. maj 2004 har Domstolen besluttet, at dommerne tilknyttes afdelingerne som følger:

Første Afdeling

P. Jann, afdelingsformand

J.N. Cunha Rodrigues, N. Colneric, K. Lenaerts, K. Schieman, E. Juhász, M. Ilešič og E. Levits, dommere.

Anden Afdeling

C.W.A. Timmermans, afdelingsformand

C. Gulmann, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis og J. Klučka, dommere.

Tredje Afdeling

A. Rosas, afdelingsformand

A.M. La Pergola, J.-P. Puissechet, F. Macken, S. von Bahr, A. Borg Barthet, J. Malenovský og U. Lohmus, dommere.

Fjerde Afdeling

J.N. Cunha Rodrigues, afdelingsformand

N. Colneric, K. Lenaerts, K. Schieman, E. Juhász, M. Ilešič og E. Levits, dommere.

Femte Afdeling

C. Gulmann, afdelingsformand

R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis og J. Klučka, dommere.

Sjette Afdeling

J.-P. Puissechet, afdelingsformand

A.M. La Pergola, F. Macken, S. von Bahr, A. Borg Barthet, J. Malenovský og U. Lohmus, dommere.

Lister til fastlæggelsen af sammensætningen af dommerkollegierne

(2004/C 156/04)

I henhold til procesreglementets artikel 11b, stk. 2, har Domstolen den 14. maj 2004 udarbejdet følgende liste til fastlæggelsen af sammensætningen af den store afdeling:

C. Gulmann
E. Levits
A.M. La Pergola
U. Løhmus
J.-P. Puissochet
J. Klučka
R. Schintgen
J. Malenovský
F. Macken
M. Ilešič
N. Colneric
A. Borg Barthet
S. von Bahr
G. Arestis
J.N. Cunha Rodrigues
E. Juhász
R. Silva de Lapuerta
P. Kūris
K. Lenaerts
J. Makarczyk
K. Schieman

I henhold til procesreglementets artikel 11c, stk. 2, første afsnit, har Domstolen den 14. maj 2004 udarbejdet følgende liste til fastlæggelsen af afdelinger med fem dommere:

Første Afdeling:

N. Colneric
E. Levits
J.N. Cunha Rodrigues
M. Ilešič
K. Lenaerts
E. Juhász
K. Schieman

Anden Afdeling:

C. Gulmann
J. Klučka

R. Schintgen
G. Arestis
R. Silva de Lapuerta
P. Kūris
J. Makarczyk

Tredje Afdeling:

A.M. La Pergola
U. Løhmus
J.-P. Puissochet
J. Malenovský
F. Macken

A. Borg Barthet
S. von Bahr

I henhold til procesreglementets artikel 11c, stk. 2, andet afsnit, har Domstolen den 14. maj 2004 udarbejdet følgende liste til fastlæggelsen af afdelinger med tre dommere:

Fjerde Afdeling:

N. Colneric
K. Lenaerts
K. Schieman
E. Juhász

M. Ilešič

E. Levits

Femte Afdeling:

R. Schintgen
R. Silva de Lapuerta

J. Makarczyk

P. Kūris

G. Arestis

J. Klučka

Sjette Afdeling

A.M. La Pergola

F. Macken

S. von Bahr

A. Borg Barthet

J. Malenovský

U. Løhmus

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved foreløbig voldgiftskendelse afsagt den 4. december 2003 af Commission litiges voyages i sagen Guy Denuit og Betty Cordenier mod Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA.

(Sag C-125/04)

(2004/C 156/05)

Ved foreløbig voldgiftskendelse afsagt den 4. december 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. marts 2004, har Commission litiges voyages i sagen Guy Denuit og Betty Cordenier mod Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Såfremt en bestemmelse i en kontrakt mellem en forbruger og en rejsearrangør og/eller formidler kun åbner mulighed for en prisforhøjelse og fastlægger den præcise beregningsmetode herfor, udelukkende for at tage hensyn til de ændringer, der er udtømmende opregnet i artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 90/314/EØF⁽¹⁾, skal denne artikel da fortolkes således, at den stiltiende foreskriver en prisnedsættelse i overensstemmelse med den samme beregningsmetode?
- 2) Såfremt en bestemmelse i en kontrakt mellem en forbruger og en rejsearrangør og/eller formidler åbner mulighed for såvel prisforhøjelse som prisnedsættelse uden at fastlægge beregningsmetoden herfor, udelukkende for at tage hensyn til de ændringer, der er udtømmende opregnet i artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 90/314/EØF, skal denne artikel da fortolkes således, at den foreskriver, at hele bestemmelsen er ugyldig, eller således, at ugyldigheden er begrænset til at angå prisforhøjelsen?
- 3) Såfremt en bestemmelse i en kontrakt mellem en forbruger og en rejsearrangør og/eller formidler kun giver rejsearrangøren og/eller formidleren mulighed for at foretage såvel prisforhøjelse som prisnedsættelse, og den fastlægger den præcise beregningsmetode for en sådan ændring, udelukkende for at tage hensyn til de ændringer, der er udtømmende opregnet i artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 90/314/EØF, skal denne artikel da fortolkes således, at den foreskriver, at hele bestemmelsen er ugyldig, eller er bestemmelsens ugyldighed begrænset til at angå prisforhøjelsen?
- 4) Såfremt en bestemmelse i en kontrakt mellem en forbruger og en rejsearrangør og/eller formidler både giver rejsearrangøren og/eller formidleren og forbrugeren mulighed for at foretage såvel prisforhøjelse som prisnedsættelse, og den fastlægger den præcise beregningsmetode for en sådan ændring, udelukkende for at tage hensyn til de ændringer,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/314/EØF af 13.6.1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59).

der er udtømmende opregnet i artikel 4, stk. 4, litra a), i direktiv 90/314/EØF, skal denne artikel da fortolkes således, at den medfører en forpligtelse for rejsearrangøren og/eller formidleren til at foretage en prisnedsættelse, selv om forbrugeren ikke har anmodet herom?

Sag anlagt den 2. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-166/04)

(2004/C 156/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. april 2004 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia og Michel Van Beek, Kommissionens Juridiske Tjeneste

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for i lyset af direktivets bevaringsformål at fastsætte og gennemføre et sammenhængende, særligt og integreret regelsæt, der er i stand til at sikre bevarelse, forvaltning og effektiv beskyttelse af det særlige beskyttelsesområde GR2310001 »Achelous-deltaet, Mesolonghi/Aitolikon-lagunen, Evinos-deltaet og Echinades-øerne«.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Ifølge De Europæiske Fællesskabers Domstols faste praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig interne forhold eller problemer til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til fællesskabsretlige regler ikke overholdes.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Appel iværksat den 5. april 2004 af JCB Service til prøvelse af dom afsagt den 13. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-167/04 P)

(2004/C 156/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. april 2004 iværksat appel af JCB Service ved lawyer E. Morgon de Rivery, til prøvelse af dom afsagt den 13. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-67/01⁽¹⁾, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Retten i Første Instans' dom af 13. januar 2004 i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves i sin helhed, idet appellants ret til kontradiktion i strid med fællesskabsretten er blevet tilsidesat ved denne dom.
2. Alternativt til påstand 1: Retten i Første Instans' dom af 13. januar 2004 i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves, for så vidt som dommen dels fastslår, at der er foretaget en generel begrænsning i de anerkendte britiske, irske, franske og italienske forhandleres passive salg samt en begrænsning af forsyningskilderne for forhandlere i Frankrig og Italien, hvilket har forhindret krydsleverancer mellem forhandlerne, dels pålægger JCB en bøde for disse påståede overtrædelser.
3. Domstolen træffer i medfør af artikel 61 i statuten for Domstolen selv endelig afgørelse i sag T-67/01 og annullerer herefter, helt eller delvist, Kommissionens beslutning af 21. december 2000 i sag COMP.F.1/35.918 (?). Den bøde på 30 mio. EUR, som JCB Service blev pålagt ved Retten i Første Instans' dom af 13. januar 2004 i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves eller nedsættes inden for rammerne af Domstolens fulde prøvelsesret.
4. Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger for Retten i Første Instans og for Domstolen i henhold til artikel 69 i Domstolens procesreglement.
5. Alternativt til påstand 3: Såfremt Domstolen ikke selv træffer afgørelse i sagen: Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans til fornyet afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Første anbringende

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans (herefter »Retten«) har tilsidesat fællesskabsbestemmelserne ved ikke at give appellanten medhold i anbringendet om, at selskabets ret til kontradiktion er blevet tilsidesat. For det første har appellanten anført, at selskabets ret til kontradiktion er blevet tilsidesat som følge af, at proceduren for Kommissionen, som varede 27 år (fra tidspunktet for anmeldelsen til Kommissionen traf sin beslutning), var urimelig lang, hvilket har hindret det i at gøre brug af sine rettigheder som anmelder. Retten har begået en retlig fejl ved at se bort fra de konsekvenser, som denne tilsidesættelse fik for appellants muligheder for at tilrettelægge et effektivt forsvar. For det andet har appellanten gjort gældende, at selskabets ret til at nyde godt af en formodning om, at det var uskyldigt, ligeledes er blevet tilsidesat som følge af, at Retten ikke har taget visse beviser, som talte til dets fordel, i betragtning, ikke har anvendt metoden »faisceau d'indices« (»en række indicier«) ved bevisbedømmelsen, og ikke har truffet en tilstrækkeligt begrundet og upartisk afgørelse.

Andet anbringende

Appellanten har gjort gældende, at Retten har overtrådt artikel 81 EF ved at fastslå, at appellanten i) har pålagt sine britiske, irske, franske og italienske forhandlere et generelt forbud mod passivt salg, og ii) har begrænset forsyningskilderne for dets franske og italienske forhandlere, på grundlag af en fejlagtig afgrænsning af de faktiske omstændigheder, en fordrejning af beviserne og en forkert anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler. Dette har medført, at forbuddet i artikel 81 EF er blevet håndhævet på en måde, som klart er i strid med bestemmelsens ordlyd og formål.

Tredje anbringende

Dette anbringende vedrører fastsættelsen af bøden. Appellanten har i denne forbindelse anført, at Retten har overtrådt artikel 15 i forordning nr. 17 ved at tilsidesætte grundlæggende principper for bødefastsættelsen, herunder princippet om god forvaltningsskik, princippet om private parter berettigede forventning og princippet om en retfærdig strafudmåling, samt ved at foretage en forkert bedømmelse af grovheden og varigheden af de påståede overtrædelser såvel som af de formildende og skærpende omstændigheder.

(¹) EFT C 186 af 30.6.2001, s. 9.

(²) EFT L 69 af 12.3.2003, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. marts 2004 af Högsta domstolen i sagen Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre og Tony Staf mod Riksåklagaren

(Sag C-170/04)

(2004/C 156/08)

Ved kendelse afsagt den 30. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. april 2004, har Högsta domstolen i sagen Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre og Tony Staf mod Riksåklagaren forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal det ovenfor beskrevne importforbud anses for at udgøre en del af detailhandelsmonopolets funktion, således, at artikel 28 EF af denne grund ikke er til hinder for forbuddet, som i stedet skal vurderes alene på grundlag af artikel 31 EF?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er importforbuddet da i overensstemmelse med de betingelser for statslige handelsmonopoler, der gælder i medfør af artikel 31 EF?

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 28 EF da fortolkes således, at den i princippet er til hinder for det pågældende importforbud trods den pligt, der påhviler Systembolaget til, efter anmodning, at skaffe alkoholholdige drikkevarer, som ikke haves på lager?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan et sådant importforbud da anses for begrundet og forholdsmæssigt med henblik på beskyttelsen af menneskers liv og sundhed?

har Retten stillet for store krav til udformningen af de varemærker, der er søgt registreret.

- I prøvelsen af almenhedens interesser i forhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 tager Retten udelukkende det almene hensyn til mulige konkurrenter i betragtning, hvorved den faktiske situation, som er den, at appellant i årtier har anvendt stående poser uden at blive efterlignet, ikke er blevet vurderet. Der er slet ikke taget hensyn til forbrugernes almene interesser.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Appel iværksat den 8. april 2004 (fax: 6.4.2004) af Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG til prøvelse af dom afsagt den 28. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-146/02 – T-153/02, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-173/04 P)

(2004/C 156/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. april 2004 (fax: 6.4.2004) iværksat appel af Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG ved Rechtsanwältin Anja Franke, Grünecker Kinkeldey Stockmair & Schwanhäusser, Maximilianstr. 58, D-80538 München, bistået af Patentanwalt Martin Aufenanger, Maximilianstr. 58, D-80538 München, til prøvelse af dom afsagt den 28. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-146/02 – T-153/02, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dom afsagt den 28. januar 2004 af Retten i Første Instans i de forenede sager T-146/02 – T-153/02 (¹) ophæves.
2. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne ved sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellen støttes på, at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

- Retten har taget fejl af varearten og som følge heraf af de emballageformer, som i forhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal anvendes som sammenligningsgrundlag ved bedømmelsen af de varemærker, der søges registreret. I sin afgørelse har Retten ikke taget udgangspunkt i de emballageformer for de konkret anmeldte varer »frugtdrikke, frugtsaft«, som allerede findes på markedet, men generelt i emballager for »flydende levnedsmidler«. Der er ikke taget hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de varemærker, der er søgt registreret, adskiller sig fra sædvanlige drikkeemballager. Den retlige prøvelse gik kun på fiktive grundformer af de varemærker, der er søgt registreret, samt på en mulig fremtidig anvendelse af stående poser for »frugtdrikke, frugtsaft«.
- Med udgangspunkt i dette bedømmelsesgrundlag og i betragtning af det lille mindstemål af særpræg, der kræves,

Sag anlagt den 13. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-174/04)

(2004/C 156/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. april 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa og Claudio Loggi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at lovdekret nr. 192 af 25. maj 2001, ophøjet til lov nr. 301 af 20. juli 2001, om »Hasteforanstaltninger med henblik på sikring af liberaliserings- og privatiseringsprocessen inden for særlige dele af den offentlige sektor«, hvori der er fastsat bestemmelse om automatisk suspension af stemmerettigheder, der er knyttet til andele, der overstiger en grænse på 2 % af selskabskapitalen i selskaber, der driver virksomhed inden for elektricitets- og gassektoren, er i strid med artikel 56 EF.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Lovdekret nr. 192/2001 er i strid med artikel 56 EF, idet det foreskriver automatisk suspension af stemmerettigheder, der er knyttet til andele, der overstiger en grænse på 2 % af selskabskapitalen i selskaber, der driver virksomhed inden for elektricitets- og gassektoren. En sådan begrænsning indebærer forskelsbehandling og udgør en hindring for investeringer foretaget af en bestemt kategori af investorer og hindrer således kapitalens frie bevægelighed inden for Det Europæiske Fællesskab. Nærmere bestemt har denne restriktion til virkning, at enhver offentlig virksomhed, der er potentielt interesseret i at erhverve andele i det pågældende selskab, vil afholde sig fra det, idet en sådan virksomhed vil finde det umuligt på effektiv måde at deltage i vedtagelsen af selskabsbeslutninger og at udøve indflydelse på selskabets drift.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Prof. Dr. Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-178/04)

(2004/C 156/11)

Ved kendelse afsagt den 28. januar 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. april 2004, har Bundesverwaltungsgericht i sagen Prof. Dr. Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 39 EF til hinder for at anvende bestemmelsen i § 3, stk. 5, nr. 1), i Gesetz über die Gewährung einer jährlichen Sonderzuwendung [lov om ydelse af et særligt årligt løntillæg], hvorefter en person, der fratræder inden den 31. marts kun har ret til at beholde løntillægget, hvis det nye tjenesteforhold er etableret efter tysk ret, i et tilfælde, hvor en EF-statsborger, der som professor ved et tysk universitet har stået i tjenesteforhold til en tysk delstat og derfor har modtaget et særligt løntillæg i henhold til Sonderzuwendungsgesetz, men før den 31. marts det følgende år har taget imod en kaldelse til et professorat ved et universitet i en anden medlemsstat og er indtrådt i et offentligretligt tjenesteforhold til denne anden medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. marts 2004 af Tribunale di Genova i sagen Andrea Vassallo mod Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate («Azienda»)

(Sag C-180/04)

(2004/C 156/12)

Ved kendelse afsagt den 15. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. april 2004, har Tribunale di Genova i sagen Andrea Vassallo mod Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate («Azienda») forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 (direktivets artikel 1 samt artikel 1, litra b), og artikel 5 i den rammeaftale vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, og som er optaget i direktivet) henset til ligebehandlings- og effektivitetsprincippet (samt hvad særligt Italien angår, henset til de foranstaltninger, som landet har truffet vedrørende ansættelsesforhold ved ikke-offentlige arbejdsgivere) fortolkes således, at det er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning såsom

artikel 36 i lovebekendtgørelse nr. 165 af 30. marts 2001, hvori det ikke er fastsat »under hvilke betingelser tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og ansættelsesforhold er at anse for [...] tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold«, og som tilmed indeholder et grundlæggende og ubetinget forbud mod, at misbrug af denne form for kontrakts- og ansættelsesforhold giver anledning til, at der etableres et tidsbegrænset ansættelsesforhold?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om borgerne ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 (og navnlig direktivets artikel 5), nu hvor fristen for dets gennemførelse er udløbet – og ved de relevante fællesskabsretlige principper – også set i lyset af lovebekendtgørelse nr. 368/2001 og især dets artikel 5, hvorefter konverteringen til et tidsbegrænset ansættelsesforhold er den normale konsekvens af misbrug af den tidsbegrænsede kontrakt eller det tidsbegrænsede ansættelsesforhold – tillægges en aktuel ret, som direkte kan gennemtvinges efter de nationale regler, det er mest relevant at lægge til grund i den konkrete sag (dvs. bestemmelserne i lovebekendtgørelse nr. 368/2001) med henblik på at anerkende, at den pågældende råder over et tidsbegrænset ansættelsesforhold.

- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, og spørgsmål 2 besvares benægtende, spørges, om borgerne ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 (og navnlig direktivets artikel 5), nu hvor fristen for dets gennemførelse er udløbet – og ved de relevante fællesskabsretlige principper – udelukkende tillægges et krav på erstatning for det tab, de måtte have lidt ved Den Italienske Republiks manglende gennemførelse af de foranstaltninger, der er egnet til at forhindre misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og/eller ansættelsesforhold hos offentlige arbejdsgivere.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. april 2004 af Korkein hallinto-oikeus i sagen Uusikaupunki mod Lounais-Suomen verovirasto

(Sag C-184/04)

(2004/C 156/13)

Ved kendelse afsagt den 16. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2004, har Korkein hallinto-oikeus i sagen Uusikaupunki mod Lounais-Suomen verovirasto forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 20 i direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at berigtigelse af fradrag i henhold til denne artikel, med forbehold af bestemmelserne i stk. 5, er obligatorisk for medlemsstaten, for så vidt angår investeringsgoder?

Appel iværksat den 23. april 2004 af Graham French, John Neiger og Michael Leighton til prøvelse af kendelse afsagt den 20. februar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-319/03, Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait og Ruth Margaret Micklethwait mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Leighton ved J.S. Barnett, Solicitor-Advocate, til prøvelse af kendelse afsagt den 20. februar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-319/03, Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait og Ruth Margaret Micklethwait mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag C-190/04 P)

(2004/C 156/15)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

1. Kendelsen ophæves.
2. Appellanterne gives medhold i deres påstande og i det udkast til en kendelse, der er bilagt appellen.
3. Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
4. Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne gør gældende, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl, da den fastslog, at sagsøgerne for så vidt angår de sagsøgte ulovlige adfærd ikke har angivet den højere retsregel, som de sagsøgte skulle have tilsidesat. Appellanterne har anført, at sagsøgte passivitet klart var blevet påvist i deres søgsmål.

Sag anlagt den 26. april 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-191/04)

(2004/C 156/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. april 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes og G. Valero Jordana, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til 15, stk. 4, i direktiv 91/271/EØF, da den ikke inden seks måneder efter Kommissionens anmodning den 18. december 2000 har videregivet oplysningerne vedrørende de byområder, der er omfattet af fristen pr. 31. december 1998, som skulle have været indsamlet den 31. december 1999 af de kompetente myndigheder eller relevante organer som led i den overvågning af spildevandsudledning og slam, som er fastsat ved artikel 15 i direktiv 91/271/EØF⁽¹⁾.

2. Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

Den Franske Republik har tilsidesat sin forpligtelse til at meddele Kommissionen oplysningerne om situationen hvad angår overvågningen pr. 31. december 1999 af vand fra de

byområder, som er berørt af direktivets første gennemførelsesfrist, nemlig byområder med over 10 000 »PE« (personækvivalent), som udleder vand i vandrecipienter, der anses for »følsomme områder«.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21.5.1991 om rensning af byspildevand.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. februar 2004 af Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civile Sager, i sagen Société Lagardère Active Broadcast, der er indtrådt i selskabet Europe 1 communication SA's rettigheder, mod Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) og Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, procesdeltager: Compagnie Européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europa 1 SA

(Sag C-192/04)

(2004/C 156/17)

Ved dom afsagt den 17. februar 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april 2004, har Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civile Sager, i sagen Société Lagardère Active Broadcast, der er indtrådt i selskabet Europe 1 communication SA's rettigheder, mod Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) og Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, procesdeltager: Compagnie Européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europa 1 SA, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Når et radioselskab, der sender fra en medlemsstats område, for at gøre sine programmer tilgængelige for en del af sine lyttere i denne stat benytter retransmission via en sender, der befinder sig på et nærliggende område i en anden medlemsstat, og som dets datterselskab, hvori det ejer aktiemajoriteten, har fået koncession på at benytte, er det da lovgivningen i sidstnævnte stat, der finder anvendelse ved fastsættelsen af det rimelige, samlede vederlag i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992⁽¹⁾ og artikel 4 i direktiv 93/83 af 27. september 1993⁽²⁾, som skal betales for de fonogrammer, der er udgivet i kommercielt øjemed, og som forekommer i de programmer, der retransmitteres?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, er selskabet, der har foretaget den oprindelige udsendelse, da berettiget til at trække det beløb, som dets datterselskab har betalt, fra det vederlag, som selskabet skal betale for alle de udsendelser, der modtages på det nationale område?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/100/EØF af 19.11.1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/83/EØF af 27.9.1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og videreudbredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. marts 2004 af Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling for Skatteretlige Tvister, i sagen Fazenda Publica mod Organon Portuguesa – Produtos quimicos e farmaceuticos Lda

(Sag C-193/04)

(2004/C 156/18)

Ved dom afsagt den 17. marts 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april 2004, har Supremo Tribunal Administrativo, Anden Afdeling for Skatteretlige Tvister, i sagen Fazenda Publica mod Organon Portuguesa – Produtos quimicos e farmaceuticos Lda forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Er de opkrævede honorarer for oprettelse af et notarialdokument ved et selskabs overdragelse af selskabsandele omfattet af artikel 4, stk. 3?
- Er den faste regel i artikel 5, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, litra c), i tabellen over notarhonorarer, som er gennemført ved Portaria nr. 996/98 af 25. november, i den affattelse, som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, i strid med artikel 10, litra c), og artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 69/335/EØF af den 17. juli, når den fastsætter honorarer af ubegrænset størrelse for oprettelse af dokumenter ved overdragelse af selskabsandele, og honorarerne udelukkende fastsættes i forhold til værdien af de andele, der overdrages, uden at være underlagt nogen form for begrænsning og uden hensyn til værdien af den erlagte tjenesteydelse?

III

(Oplysninger)

(2004/C 156/19)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 106 af 30.4.2004

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 94 af 17.4.2004

EUT C 85 af 3.4.2004

EUT C 71 af 20.3.2004

EUT C 59 af 6.3.2004

EUT C 47 af 21.2.2004

EUT C 35 af 7.2.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
